

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 70

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 888

Περὶ ρυθμίσεως ὀφειλῶν ἐκ παραχωρηθέντων κλήρων εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς καὶ κτηνοτρόφους καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ ὀφειλαὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποκατασταθέντων κληρούχων κατὰ τὴν ἐν γένει ἐποικιστικὴν νομοθεσίαν (Ἀγροτικὸς Κῶδιξ, Κῶδιξ Ἀποστραγγιζομένων γαιῶν, Κῶδιξ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων κλπ.), περιορίζονται εἰς μόνον τὸ ὑπ' αὐτῆς προβλεπόμενον μειωμένον τίμημα τῶν παραχωρηθέντων κλήρων των (γαιῶν καὶ οἰκοπέδων).

Εἰς τὴν αὐτὴν ρύθμισιν ὑπόκεινται καὶ αἱ ὀφειλαὶ κοινοτήτων ἐκ παραχωρήσεων πρὸς αὐτὰς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐκτάσεων πρὸς βοσκὴν τῶν ποιμνίων τῶν δημοτῶν των, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 85 τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος καὶ 72 τοῦ Ν. 3194/1955.

2. Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀφειλομένου τιμήματος τοῦ κλήρου δὲν ὑπολογίζονται οἱ κεφαλαιοποιούμενοι τόκοι, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 2/8 Αὐγούστου 1958 Β.Δ. «περὶ ἐκδόσεως ὁμολογιακοῦ δανείου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν κτημάτων», ἡ ὑπὲρ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ (ΕΤΕ) προσαύξησις 10%, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἐδαφ. α τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 2185/1952 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ κτηνοτρόφων», ὡς καὶ ἡ προβλεπομένη ἐτησία στρεμματικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν.Δ. 2535/1953 «περὶ καθορισμοῦ τιμήματος ἀποστραγγισθεισῶν γαιῶν καὶ «περὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων, ἀφορωσῶν εἰς τὰς γαίας ταύτας».

3. Αἱ κατὰ τὰ ἄνω βεβαιούμεναι ὀφειλαὶ ὡς καὶ αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἐπαναβεβαιούμεναι τοιαῦται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς, ἐξοφλοῦνται μὲ τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν εἶχε ἡ μεταλλικὴ δραχμὴ εἰς χαρτίνας δραχμὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ καθορισμοῦ τοῦ ὀφειλομένου τιμήματος οἰκείας ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω βεβαιουμένη ὀφειλὴ ἐξοφλεῖται ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰς πέντε ἴσας ἐτησίας ἀτόκους δόσεις, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου τοῦ ἑπομένου τῆς βεβαιώσεως ἔτους. Εἰς περίπτωσιν ἐφ' ἅπαξ ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς βεβαιώσεώς της, παρέχεται ἔκπτωσις 20% ἐπ' αὐτῆς. Ἐπὶ καθυστερήσεως δόσεως, οἱ ὀφειλέται κληροῦχοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολήν, ἐκτὸς τῶν νομίμων τόκων ἐκπροθέσμου καταβολῆς καὶ προσαυξήσεως ἰσουμένης πρὸς τὸ 1/20 ἑκάστης ὀφειλομένης δόσεως δι' ἕκαστον ἔτος καθυστερήσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ὀφειλαὶ βεβαιωθεῖσαι εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς βάρος ἀποκατασταθέντων κληρούχων κατὰ τὴν ἐν γένει ἐποικιστικὴν Νομοθεσίαν καὶ μὴ ἐξοφληθεῖσαι μέχρι τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διαγράφονται καὶ ἐπαναβεβαιοῦνται μόνον καθ' ὃ ποσὸν διαμορφοῦνται αὗται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, μειούμενον κατὰ τὸ ποσὸν τῶν καταβληθεισῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων καὶ τυχὸν τόκων ὑπερημερίας.

2. Ἡ διαδικασία τῆς διαγραφῆς καὶ ἐπαναβεβαιώσεως τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀφειλῶν, καθορίζεται εἰδικώτερον διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

3. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐξοφλήσεως καὶ τὰς ἐκ τῆς καθυστερήσεώς της συνεπείας ἐφαρμόζονται τὰ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζόμενα.

4. Ἡ παραγραφὴ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπαναβεβαιουμένων ὀφειλῶν ἀναστέλλεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ».

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 2535/1953 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων δόσεων, τοῦ τιμήματος τῶν κλήρων τῶν παραχωρηθέντων ἐκ τῶν ἀποστραγγισθεισῶν γαιῶν τῆς Κωπαΐδος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, αἱ παρὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πραγματοποιούμεναι εἰσπράξεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐξ ὀφειλῶν τιμήματος κλήρων (γαιῶν ἢ οἰκοπέδων) παραχωρηθέντων ἢ παραχωρηθησομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐν γένει ἐποικιστικῆς νομοθεσίας καὶ ἐκ παραχωρήσεως ἢ ἐκποιήσεως γαιῶν κατὰ τὴν αὐτὴν νομοθεσίαν, κατατίθενται εἰς τὸν τηρούμενον εἰδικὸν λογαριασμὸν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ Ἑλλάδος (ΑΤΕ) ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημόσιο — Κεφάλαια Δημοσίων ἐπενδύσεων γιὰ χορηγήσεις δανείων».

2. Τὰ εἰς τὸν ἀνωτέρω λογαριασμὸν κατατιθέμενα ποσὰ διατίθενται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν χορήγησιν δανείων ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος (ΑΤΕ) εἰς ἀγρότας καλλιεργητὰς ἢ κτηνοτρόφους διὰ τὴν ἀγορὰν γαιῶν.

3. Τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τοῦ ἀνωτέρω κεφαλαίου, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ὁρίζονται διὰ συμβάσεως συναπτομένης μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν.Δ. 2536/53 «περὶ ἐπανεποικισμοῦ τῶν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ἐνισχύσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν ὀφειλαὶ ἐποίκων παραμεθορίων περιοχῶν ἐξοφλοῦνται εἰς ὀκτὼ ἐτησίας ἀτόκους δόσεις. εἰσπραττομένας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἑκάστη δόσις καταβάλλεται κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους τῆς πρώτης τούτων καταβαλλομένης τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἑπομένου τῆς βεβαιώσεως τῆς ὀφειλῆς ἔτους.

2. Ὀφειλαὶ βεβαιωθεῖσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 2535/1953 καὶ μὴ ἐξοφληθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, εἰσπράττονται καὶ ἐξοφλοῦνται κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενα ἄνευ προσαυξήσεως ἐκπροθέσμου καταβολῆς. Ἐν περιπτώσει μερικῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς. τὸ ὑπόλοιπον ταύτης ἐξοφλεῖται ἐπίσης εἰς ὀκτὼ ἐτησίας ἀτόκους δόσεις κατὰ τὰ ἐν τῇ ὡς ἄνω παραγράφῳ ὁριζόμενα. Τυχὸν καταβληθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου προσαυξήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 7.

1. Ἀναστέλλεται ἐπὶ διετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 18ης Μαρτίου 1978, ἡ λῆψις ἀναγκαστικῶν μέτρων πρὸς εἴσπραξιν βεβαιωθεισῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, προερχομένων ἐκ παραχωρηθέντων πάσης φύσεως κλήρων (γαιῶν — οἰκοπέδων) κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐν γένει ἐποικιστικῆς νομοθεσίας.

2. Ἡ παραγραφὴ ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς αὐτῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος αἰτίας, μὴ βεβαιωθεισῶν εἰσέτι παρὰ τῶν ἁρμοδίων πρὸς τοῦτο Ὑπηρεσιῶν, ἀναστέλλεται ἐπὶ διετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 18ης Μαρτίου 1978.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 36040/1594/30.6.1978 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἐκδοθείσης κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 754/78 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» καθορισθεῖσαι συνεδριάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων (ἄρθρ. 71 Ἀγρ. Κώδικος καὶ 225 Ν.Δ. 433/1977) αὐξάνονται ἀπὸ δύο (2) εἰς τέσσαρας (4) κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 666/1977 προθεσμία παρατείνεται ἀφ' ἧς ἔληξε καὶ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

Συμβάσεις ἐργασίας προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὡρισμένου χρόνου. προσληφθέντος δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 248/1976 «περὶ φύλλου καταγραφῆς. Μητρώου Ἰδιοκτησίας καὶ Ὁριοθεσίας τῶν Δασικῶν Ἐκτάσεων καὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Δασικῶν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 249 τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», παρατείνονται ἐπὶ μίαν διετίαν.

Ἄρθρον 11.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Καταργοῦνται: α) ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 4097/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας «περὶ γαιῶν τοῦ Κωπαϊδικοῦ Πεδίου καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Κωπαΐδος», καὶ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τὸ ἄρθρο 13 τοῦ Ν.Δ. 2535/1953».

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΓΕΩΡΓΙΑΣ — **ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 246

Περὶ καθορισμοῦ ὁρίων χρηματικῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας Γραφείου Μεταναστεύσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 3 τοῦ Νόμου 2362/1953 «περὶ αὐξήσεως τῆς ἐγγυήσεως ἀδειῶν Πρακτόρων Μεταναστεύσεως».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 158/22.2.1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ὅρια τῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας Γραφείου Μεταναστεύσεως, ὁρίζονται ἀπὸ 100.000 δραχμὰς ἕως 300.000 δραχμάς.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 247

Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Μαιευτηρίου «Η ΜΑΝΝΑ» Ἱδρύματος «ΑΣΥΛΟΝ ΠΑΙΔΙΟΥ» Θεσσαλονίκης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 καὶ συγχωνεύσεώς του εἰς τὸ Γενικὸν Κεντρικὸν Νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις:

α. Τῶν ἄρθρων 6 παράγρ. 4 καὶ 7 παράγρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀντιλήψεως» (ΦΕΚ 254 Α').

β. Τῶν ἄρθρων 12 παρ. 2 τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (ΦΕΚ 203 Α') καὶ 15 τοῦ Π.Δ. 770/1975 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κλπ.» (ΦΕΚ 248 Α').

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 23/9.11.1978 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μαιευτηρίου «Η ΜΑΝΝΑ» Ἱδρύματος «ΑΣΥΛΟΝ ΠΑΙΔΙΟΥ» Θεσσαλονίκης.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 147/22.2.1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ λειτουργοῦν ὡς Ν.Π.Ι.Δ. Μαιευτήριον «Η ΜΑΝΝΑ» Ἱδρύματος «ΑΣΥΛΟΝ ΠΑΙΔΙΟΥ», ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀντιλήψεως» καὶ συγχωνεύεται μὲ τὸ Γενικὸν Κεντρικὸν Νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης ἀποτελοῦν μετ' αὐτοῦ ἑνιαῖον Νοσηλευτικὸν Ἵδρυμα διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2592/53.

Τὸ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως νέον Νοσηλευτικὸν Ἵδρυμα λειτουργεῖ ὡς Γενικὸν Νοσοκομεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὸν Κεντρικὸν Νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης».

Ἄρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀνωτέρω συγχωνευομένου Μαιευτηρίου «Η ΜΑΝΝΑ» Ἱδρύματος «ΑΣΥΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπηρετῇ ὡς προσωρινὸν προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Κεντρικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης μέχρι καταρτίσεως τοῦ νέου Ὀργανισμοῦ, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὁποίου οἱ ἐξ αὐτοῦ κεκτημένοι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα κατατάσσονται εἰς θέσεις εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ ἀντιστοίχων κλάδων, οἱ δὲ λοιποὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπηρετοῦν προσωρινῶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα μέχρι τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ Γενικὸν Κεντρικὸν Νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης παραχωρεῖται ἡ χρῆσις τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κονίτσης 1 κτιρίου τοῦ συγχωνευομένου Μαιευτηρίου «Η ΜΑΝΝΑ» Ἱδρύματος «ΑΣΥΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ — **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 248

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις:

α) Τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 699/1977 «περὶ συνθέσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων Ν.Δ. 2592/53 καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» (ΦΕΚ 272 Α').

β) Τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 2592/53 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀντιλήψεως» (ΦΕΚ 254 Α').

γ) Τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3097/1954 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀντιλήψεως» (ΦΕΚ 253 Α').

δ) Τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4352/1964 «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους ὡς καὶ περὶ καταργήσεως Συμβουλίων, Ἐπιτροπῶν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ 135 Α').

ε) Τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 5 τοῦ Ν.Δ. 216/1974 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (ΦΕΚ 367 Α').

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 15/20.7.78 γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νοσοκομείου.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 31/18.1.1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Γενικὴ Διάταξις.

Ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης, ὡς οὗτος ἀνεμορφώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 1/8—9/9/56 Β.Δ. (ΦΕΚ 195 Α') καὶ ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ἀπὸ 12/7—20/10/1958 (ΦΕΚ 172 Α'), 369/1961 (ΦΕΚ 96 Α'), 1072/1966 (ΦΕΚ 288 Α'), 125/1970 (ΦΕΚ 34 Α'), 762/70 (ΦΕΚ 252 Α') Β. Δ/των καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 315/1973 (ΦΕΚ 93 Α') καὶ 104/1978 (ΦΕΚ 21 Α') Π. Δ/των, τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν τοῦ Νοσοκομείου διατηρεῖται εἰς πεντακοσίας (500).

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Ὀργανισμοῦ (Π.Δ. 104/1978 ΦΕΚ 21 Α') προβλεπομένας θέσεις ἐπὶ θητείᾳ Ἰατρῶν προστίθενται αἱ κάτωθι:

ΒΟΗΘΟΙ ΚΛΙΝΙΚΩΝ (Εἰδικευμένοι).

Τέσσαρες (4) θέσεις Παιδιατρικῆς Κλινικῆς, καταργουμένων ἀντιστοίχως τεσσάρων (4) θέσεων βοηθῶν Ἰατρῶν εἰδικευομένων ἐκ τῶν προβλεπομένων εἰς τὸν ἰσχύοντα Ὀργανισμόν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ — **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 249

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β.Δ. 923/65 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 669/61 Β. Δ/τος περὶ τῶν προϋποθέσεων ἐνισχύσεως ἀπροστατεύτων παίδων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 4051/1960 «περὶ ἐνισχύσεως ἀπροστατεύτων παίδων».

2. Τὸ Β. Δ/γμα 923/65 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 669/1961 Β. Δ/τος «περὶ τῶν προϋποθέσεων ἐνισχύσεως ἀπροστατεύτων παίδων».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1160/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ προβλεπομένη γνωμάτευσις ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β. Δ/τος 923/65 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 669/61 Β. Δ/τος περὶ τῶν προϋποθέσεων ἐνισχύσεως ἀπροστατεύτων παίδων» τοῦ οἰκείου Νομιάτρου διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ ἀναπηρίας τῶν ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν γονέων, ἐκδίδεται ἐφεξῆς καὶ ὑπὸ ἰατρῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν Ἀγροτικῶν ἰατρῶν ἢ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν οἱ ἀνωτέρω ἰατροί, ὑπὸ ἰδιωτῶν ἰατρῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ — **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 250

Περὶ ἀντικαταστάσεως ὡρισμένων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατεχνιτῶν Ὑαλουργῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 628/77 «περὶ ἑνιαιοποιήσεως ἐνίων Ταμείων Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως» (ΦΕΚ 180/27.6.77, τ. Α').

2. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (ΦΕΚ 203/76, τ. Α').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2087/6.12.77 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ 1278/77).

4. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 113 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 544/77 Π. Δ/τος «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ 178/77 τ. Α'), ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 728/77 (ΦΕΚ 316/15.10.1977).

5. Τὴν γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Ὑαλουργῶν, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 43/18.10.78 συνεδρίασιν αὐτοῦ.

6. Τὴν γνώμην τοῦ παρ' ἡμῖν Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας (ἀριθ. συνεδρ. 1/18.1.79 τῆς Κ' περιόδου).

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 170/1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Εἰς τὸ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 27375/Σ.659/48 (ΦΕΚ 171/48 τ. Β') ἐγκριθὲν καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Ὑαλουργῶν ὡς τροποποιηθὲν ἰσχύει σήμερον, ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 22 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τούς, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 126/1983/3.6.76 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου, ἢ συνταξιού-

χου, χορηγοῦνται συντάξεις ὑπὸ τὰς εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ἀναφερομένας προϋποθέσεις».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 23 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Χορήγησις συντάξεως λόγῳ γήρατος.

Ἠσφαλισμένος ἢ ἠσφαλισμένη δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ γήρατος παρὰ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποίησεν εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ συντάξιμον ὑπηρεσίαν 4.050 ἡμερῶν ἐργασίας, ἐξ ὧν 3.000 πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει τοιαύτην καὶ συνεπλήρωσεν τὰ ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. καθοριζόμενα ἑκάστοτε ὅρια ἡλικίας διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως λόγῳ γήρατος.

2. Χορήγησις συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας.

α) Ἠσφαλισμένος ἢ ἠσφαλισμένη τοῦ Ταμείου δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποίησεν πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν χιλίων πεντακοσίων (1.500) ἡμερῶν ἐργασίας, ἐξ ὧν 300 κατὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον κατέστη ἀνάπηρος καὶ τῶν προηγουμένων τούτου πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν καὶ ἔτυχεν τοιαύτης συντάξεως παρὰ τοῦ ΙΚΑ.

Ἐπίσης δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ταμείου συντάξεως μερικῆς ἀναπηρίας ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφ' ὅσον ἔτυχε καὶ παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α., ἀντιστοίχως, συντάξεως μερικῆς ἀναπηρίας ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀπονεμομένη σύνταξις μερικῆς ἀναπηρίας, ἰσοῦται πρὸς τὸ 75% τῆς συντάξεως πλήρους ἀναπηρίας, τῆς ὁποίας θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἠσφαλισμένος ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, τὸ δὲ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς ἰσοῦται πρὸς τὸ 60% τῆς συντάξεως πλήρους ἀναπηρίας.

β) Ἡ συνταξιοδότησις λόγῳ ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀναπηρίας καὶ ἡ ἐπιδότησις τῶν ἠσφαλισμένων διαρκεῖ δι' ὅσον χρόνον ἀντιστοίχως διαρκεῖ ἡ ἐκ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, συνταξιοδότησις ἢ ἐπιδότησις αὐτῶν.

γ) Εἰς περίπτωσιν διακοπῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνταξιοδοτήσεως καὶ ἐπαναχορηγήσεως ταύτης πρὸ τῆς παρόδου τριετίας ἀπὸ τῆς διακοπῆς, δὲν ἀπαιτεῖται ἐκ νέου ἡ προϋπόθεσις τῆς πραγματοποιήσεως τῶν 300 ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς νέας ἀναπηρίας πενταετίαν.

Ὡς αἰτία τῆς ἀναπηρίας διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων καὶ λοιπῶν συνεπειῶν τῆς συνταξιοδοτήσεως λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως καθοριζομένη.

δ) Ἡ σύνταξις ἀναπηρίας χορηγεῖται βάσει τῆς σχετικῆς συνταξιοδοτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ διὰ τὸν ὑπὸ ταύτης ὁριζόμενον χρόνον συνταξιοδοτήσεως, παρατεινομένης ἀναλόγως τῆς συνταξιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐφ' ὅσον παρατείνεται καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. συνταξιοδότησις.

ε) Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας μετατρέπεται τῇ αἰτήσει τοῦ συνταξιούχου εἰς σύνταξιν λόγῳ γήρατος ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μηνὸς ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει μετατραπῆ εἰς σύνταξιν γήρατος καὶ παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α.

3. Χορήγησις συντάξεως λόγῳ ἀτυχήματος.

α) Ἠσφαλισμένος ἢ ἠσφαλισμένη τοῦ Ταμείου δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, ἐφ' ὅσον δικαιοῦται τοιαύτης καὶ παρὰ τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ χρόνου συνταξίμου ὑπηρεσίας.

β) Αἱ χρονικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορήγησιν συντάξεως ἀτυχήματος ἐπισυμβάντος ἐκτὸς ἐργασίας περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν συνταξιοδότησιν λόγῳ ἀναπηρίας.

4. Χορήγησις συντάξεως λόγῳ θανάτου.

Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου τοῦ Ταμείου ἢ ἠσφαλισμένου αὐτοῦ ἔχοντος πραγματοποιήσει πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν, χιλίων πεντακοσίων (1.500) ἡμερῶν ἐργασίας, ἐξ ὧν τριακοσίας (300) κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου των πενταετίαν, δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ σειρὰν τὰ κάτωθι μέλη οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

α) Ἡ χήρα σύζυγος ἢ ὁ χῆρος σύζυγος, ἐφ' ὅσον ἡ συντήρησίς του ἐβάρυνε τὴν θανοῦσαν καὶ εἶναι ἄπορος καὶ ἀνάπηρος ἢ συνεπλήρωσε τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β) Τὰ ἄγαμα τέκνα, γνήσια, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ἐπὶ ἠσφαλισμένης δὲ ἢ συνταξιούχου, τὰ ἐξώγαμα τέκνα αὐτῆς μέχρι τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ τοῦ 24ου ἐφ' ὅσον συνεχίζουν τὰς σπουδάς των εἰς Σχολὰς Γενικῆς ἢ Ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Τὰ ὡς ἄνω ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν τέκνων, τῆς ἀνικανότητος διαπιστουμένης ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

γ) Ἐλλείψει χήρας ἢ χήρου καὶ τέκνων ἡ χήρα μητέρα ἢ ὁ χῆρος πατέρας ἐφ' ὅσον αὕτη ἢ οὗτος συνετηρεῖτο ὑπὸ τοῦ θανόντος καὶ εἶναι ἀνάπηρος ἢ ἔχει συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας.

δ) Ἡ χήρα ἢ ὁ χῆρος σύζυγος δὲν δικαιοῦνται συντάξεως ἐὰν ὁ θανὼν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου ἦτο. ἤδη, συνταξιοῦχος ἢ εἶχε συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐπῆλθεν πρὸ τῆς παρόδου ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου του, ἐκτὸς ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα ἢ ὑφισταμένου τοῦ γάμου, ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον ἢ ἡ χήρα, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἐτέλει εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 24 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὡς πραγματικὴ ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσία, λογίζεται:

α) Ὁ χρόνος τῆς ἐργασίας ὁ διανυθεὶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ.

β) Ὁ χρόνος ὁ διανυθεὶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Ἐργατοτεχνιτῶν Ὑαλουργῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑαλουργοῦ.

2. Ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία λογίζεται, ἐφ' ὅσον ἐξαγορασθῇ κατὰ τὰς ἑπομένας παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου:

α) Ὁ χρόνος ὁ διανυθεὶς εἰς ἐργασίαν ὑαλουργοῦ πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταμείου.

β) Ὁ διανυθεὶς ἀπὸ 27.4.41 ἕως 15.10.44 χρόνος ἀναγκαστικῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῆς ἐργασίας ὡς ὑαλουργοῦ.

γ) Ὁ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1977 χρόνος ἐργασίας εἰς ἀπασχολήσεις ὑπαχθείσας ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 126/1983/3.6.76 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 822/22.6.76 τ. Β') εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου.

δ) Ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ἠσφαλισμένη ἐπεδοτήθη ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Ἀνεργείας.

3. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χρόνος συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀναγνωρίζεται αἰτήσει τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ, τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ ἔλεγχον τῶν δικαιολογητικῶν.

4. α) Ἡ ἐξαγορὰ τῆς ἀναγνωριζομένης ὡς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, τοῦ συνόλου τῶν εἰσφορῶν ἐργοδότου καὶ ἠσφαλισμένου, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς εἰσφορὰς μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς. περὶ ἀναγνωρίσεως, αἰτήσεως. Προκειμένου περὶ μελῶν οἰκογενείας δικαιουμένων συντάξεων λόγῳ θανάτου του, ἐξ οὗ ἕλκουν τὸ δικαίωμα, ἀμέσου ἠσφαλισμένου, ὡς ἀποδοχαὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς νοοῦνται αἱ νόμιμοι ἀποδοχαὶ τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανε ὁ θανὼν ἐὰν θὰ εὑρίσκετο ἐν τῇ ζωῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

β) Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκύπτον ποσὸν τῆς ἐξαγορᾶς καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἠσφαλισμένων εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε εἰς δόσεις καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Δ.Σ., ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑξήκοντα (60). Εἰς περίπτωσιν ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς ἐξοφλεῖται διὰ παρακρατήσεως τοῦ 25% τῆς καταβαλλομένης συντάξεως.

5. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, ἡ ἀναγνωριζομένη προϋπηρεσία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 1.050 ἡμέρας ἐργασίας».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 25 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἀπασχολούμενοι εἰς ἕνα ἢ εἰς πλείονας ἐργοδότας, δὲν δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν περισσοτέρας ἡμερολογιακὰς ἡμέρας ἀσφαλίσεως, ἐκείνων ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ μηνός.

2. Ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, οἵτινες συνεπλήρωσαν ἢ θὰ συμπληρώσουν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ καὶ μέχρι τοῦ ἔτους 1985 τὸ ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως γήρατος, δύνανται νὰ ἐξαγοράσουν ὑπηρεσίαν ἀσφαλιστέαν εἰς τὸ Ταμεῖον μέχρι 2.000 ἡμερομίσθια, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 26 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὸ ποσὸν τῆς χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως εἰς τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας ἀποτελεῖται ἐκ τῆς βασικῆς συντάξεως καὶ ἐκ προσαυξήσεων αὐτῆς ὡς ἀκολούθως:

2. Ἡ βασικὴ μηνιαία σύνταξις χορηγεῖται εἰς τοὺς συμπληροῦντας ἑκάστοτε τὰς ἐλαχίστας χρονικὰς προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως, ὁρίζεται δὲ ὡς κατωθι:

α) Δι' ὅσους λαμβάνουν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεώς των μηνιαίας ἀποδοχὰς μέχρι 15.000 δραχμὰς εἰς 1.000 δρχ.

β) Δι' ὅσους λαμβάνουν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεώς των μηνιαίας ἀποδοχὰς ἀπὸ 15.001—20.000 δρχ. εἰς 1.200 δρχ.

γ) Δι' ὅσους λαμβάνουν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεώς των μηνιαίας ἀποδοχὰς 20.001—30.000 δρχ. εἰς 1.400 δρχ.

δ) Δι' ὅσους λαμβάνουν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεώς των μηνιαίας ἀποδοχὰς ἀπὸ 30.001 καὶ ἄνω εἰς 1.600 δρχ.

3. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσὸν τῆς βασικῆς συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 3% ἀνὰ 300 ἡμέρας ἀσφαλίσεως πέραν τῶν ἀπαιτουμένων τοιούτων διὰ τὴν χορήγησιν τῆς βασικῆς συντάξεως.

4. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσαυξήσεις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸ 40% τῆς βασικῆς συντάξεως.

5. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὕψους τῆς βασικῆς συντάξεως μηνιαῖαι ἀποδοχαὶ τῶν ἠσφαλισμένων κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεώς των ἐξευρίσκονται ἐκ τοῦ 25πλασίου τοῦ πηλίκου τὸ ὁποῖον προκύπτει ἀπὸ τὴν διαίρεσιν τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν τῆς τελευταίας διετίας τῶν ὑποκειμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς εἰσφορὰς συμπεριλαμβανομένων τῶν δώρων ἑορτῶν καὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας, διὰ τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἐντὸς τῆς ἐν λόγῳ διετίας, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἀναλογουσῶν ἡμερῶν ἐργασίας διὰ δῶρα ἑορτῶν καὶ ἐπιδομάτων ἀδείας».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 27 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως.

«Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τῶν μελῶν οἰκογενείας θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τοῦ Ταμείου, ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ χῆρος σύζυγος ἄνευ τέκνων τὰ 70% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

β) Ἡ χήρα ἢ ὁ χῆρος σύζυγος μεθ' ἑνὸς ἢ δύο τέκνων τὰ 80% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος καὶ μετὰ πλειόνων τῶν δύο τέκνων τὰ 90% αὐτῆς. Τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ἀπονεμομένου εἰς τὴν χήραν ἢ τὸν χῆρον ποσόν, κατανέμεται κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ τῶν τέκνων.

γ) Εἰς ἓν τέκνον ὀρφανὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων τὰ 70%, καὶ ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς τέκνου τὰ 80%, τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως κατανεμημένου μεταξὺ τῶν τέκνων κατ' ἰσομοιρίαν.

δ) Εἰς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα τὰ 50% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 28 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τοὺς ἐπιμελουμένους τῆς κηδείας τῶν ἀποβιούντων ἠσφαλισμένων καταβάλλεται, κατόπιν αἰτήσεώς των, ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς νομίμους ἀποδοχὰς ἑνὸς (1) μηνός, διὰ δὲ τοὺς συνταξιούχους ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς συντάξεις τριῶν μηνῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ καταβαλλόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ὀκτὼ χιλιάδας (8.000) δραχμάς».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 29 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως δέον ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον αἴτησιν, συνοδευομένην ὑπὸ τῆς σχετικῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀποφάσεως τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ πιστοποιητικοῦ γεννήσεως, ἐν συνεχείᾳ δὲ νὰ προσκομίσῃ πᾶν δικαιολογητικὸν καὶ στοιχεῖον ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

2. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται: α) Ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλιστέας ἐργασίας καὶ ἐφ' ὅσον μέχρι τότε συνεπληρώθησαν αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος καταστατικοῦ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας, β) ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου, γ) ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τοῦ θανάτου μηνός.

Σύνταξις ἀναπηρίας ἢ θανάτου οὐδέποτε δύναται ν' ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον ἀπώτερον τοῦ ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς περὶ χορηγήσεως συντάξεως αἰτήσεως».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 34 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἐξελθόντες τῆς ἀσφαλιστέας ἐργασίας ἀπὸ 1.1.1977, ὡς καὶ οἱ ἐφεξῆς ὁριστικῶς διακόπτοντες ταύτην μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος, προβλεπομένου ὁρίου ἡλικίας, ἢ λόγῳ διαρκοῦς ἀνικανότητος μὲ ποσοστὸν ἀσφαλιστικῆς ἀναπηρίας 67% τοὐλάχιστον καὶ μὴ ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως παρὰ τοῦ Ταμείου, δύνανται δι' αἰτήσεως νὰ ζητήσουν τὴν ἀπονομὴν ἐφ' ἅπαξ παροχῆς ἰσουμένης πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὑπ' αὐτῶν καταβληθεισῶν ἀτομικῶν εἰσφορῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀτόκως, ἐφ' ὅσον τὸ ὕψος αὐτῶν εἶναι ἄνω τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.

Τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἔχουν καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας θανόντος ἠσφαλισμένου».

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 251

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 234/12.4.1978 Π. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβλητέου ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ὑπὸ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τοὺς μετόχους τούτου».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις: α) Τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 1494/1950 (ΦΕΚ 181), κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. 1593/50 (ΦΕΚ 296), ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 3 τοῦ Ν. 3256/55 (ΦΕΚ 142) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων», β) τοῦ Α.Ν. 318/1968 (ΦΕΚ 55) «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (ΦΕΚ 203/76 τ. Α').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2087/6.12.1977 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ 1278/1977 τ. Β').

4. Σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 472/23.6.1978 συνεδρίασιν αὐτοῦ.

5. Τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν λειτουργοῦντος Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2/24.1.1979 συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς Κ' περιόδου.

6. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 1122/1978 καὶ 149/1979 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου Μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 234/12.4.1978 Π. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβλητέου ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ὑπὸ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τοὺς μετόχους τούτου» προστίθενται καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Ὡς βαθμὸς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νοεῖται ἐκεῖνος, τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ὁποίου ἐλάμβανεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ πάγιαι κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π.

Ἐξελθόντες τῆς Ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ/τος 445/1974 δικαιοῦνται ἀνακαθορισμοῦ τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος».

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

(8)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 252

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀγρινίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 87/1936 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων παρ' ἑκάστῳ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ τοῦ Κράτους».

2. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 753/1948 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὴν περὶ Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων Νομοθεσίαν».

3. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ Νόμου 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (ΦΕΚ 203/76 τ. Α').

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2087/6.12.77 (ΦΕΚ 1278/77 τ. Β'). ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 παραγρ. 2 ἐδ. β' περιπτ. αα' καὶ 133 παρ. 2 ἐδ. α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 544/77 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 178/77 τ. Α') «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν», ὅπως ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Ν. 728/77 (ΦΕΚ 316/77 τ. Α').

6. Τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Κοινων. Ἀσφαλείας, τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1η/18.1.79 συνεδρίασιν τῆς Κ' περιόδου αὐτοῦ.

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 133/79 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1978 ἀπόφασις τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀγρινίου, «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀγρινίου, κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 16/26.9.49 Β.Δ. (ΦΕΚ 228/49) καὶ τροποποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 24/30.11.50 Β.Δ. (ΦΕΚ 275/50 τ. Α'), 2/30.8.1958 Β.Δ. (ΦΕΚ 134/58 τ. Α'), 471/23.7.68 Β.Δ. (ΦΕΚ 159/68 τ. Α'), 128/6/27.2.69 Β.Δ. (ΦΕΚ 32/69 τ. Α'), ὑπ' ἀριθ. 93/73 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 155/73 τ. Α') καὶ 130/5.2.77 (ΦΕΚ 40/77 τ. Α')», ἔχουσα οὕτω:

«Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀγρινίου, κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 16/26 Σεπτεμβρίου 1949 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 228/49 τ. Α') καὶ ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 2/30 Αὐγούστου 1958 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 134/58 τ. Α') καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 471/1968 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 159/68 τ. Α'), τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 93/1973 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 155/73 τ. Α') καὶ τοῦ ἄρθρου μόνου παραγρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 130/77 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 40/73 τ. Α') προβλεπόμενον βασικὸν τακτικὸν ἐφ' ἅπαξ βοήθημα τῶν ἐξερχομένων τοῦ Ταμείου Μετόχων καθορίζεται ἀναπροσαρμοζόμενον ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1978 εἰς δραχμὰς ἑξήντα τρεῖς χιλιάδας (63.000).

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Πρ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

(9)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 253

Περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως μέλους Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἀνδριάντος ἢ προτομῆς τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐν τῷ Δήμῳ Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις:

α) Τῶν ἄρθρων 122—126 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

β) Τοῦ Νόμου 5101/31 «περὶ διενεργείας ἐράνων, λαχειοφόρων ἀγορῶν κλπ.».

γ) Τοῦ ὑπ' ἀριθ. 97/21.1.75 Π. Δ/τος «περὶ συγκροτήσεως Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἀνδριάντος Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐν τῷ Δήμῳ Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς».

δ) Τοῦ ὑπ' ἀριθ. 225/5.3.77 Π. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως, μετονομασίας, ἀνασυγκροτήσεως καὶ παρατάσεως θητείας τῆς ὡς εἴρηται Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 42/17.3.79 αἴτησιν τῆς ὡς ἄνω Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως μέλους της.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2087/6.12.77 ἀπόφασιν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν» (ΦΕΚ 1278/77, τεῦχος Β'), προτάσει τῆς Ὑφυπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Ἀποδεχόμεθα τὴν παραίτησιν τοῦ Μανουσουδάκη Γεωργίου τοῦ Ἰωάννου ἀπὸ μέλους τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἀνδριάντος ἢ Προτομῆς τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐν τῷ Δήμῳ Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει λειτουργήσει μὲ τὰ ὑπόλειπα μέλη, τὰ ὁρισθέντα μὲ τὸ 225/5.3.77 Π. Δ/γμα.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

(10)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 254

Περὶ ἐπικυρώσεως πίνακος ἐπανακρίσεως Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Λ.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1976.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 010121/2/79/15.1.79 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, περὶ συγκροτήσεως Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1979 ὑπὸ μείζονα σύνθεσιν.

β. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 010121/5/79/16.1.79 ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, περὶ ἀναθέσεως καθηκόντων Γραμματέως Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1979 ὑπὸ μείζοντα σύνθεσιν.

γ. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 010121/6/79/26.1.79 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, περὶ συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1979 ὑπὸ μείζονα σύνθεσιν.

δ. Τὸ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1979 Πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1979 ὑπὸ μείζονα σύνθεσιν.

Ἰδόντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 139/1969 «περὶ ἱεραρχίας, προαγωγῶν, ἀποστρατείας καὶ μεταθέσεων τῶν Μονίμων Ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Λιμενικοῦ καὶ Πυροσβεστικοῦ» (ΦΕΚ 57 Α'), προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἐπικυροῦμεν τὸν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Λιμενικοῦ Σώματος ἔτους 1979 ὑπὸ μείζονα σύνθεσιν, συνταχθέντα συμπληρωματικὸν πίνακα ἐπανακρίσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Λ.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1976, περὶ οὗ τὸ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1979 Πρακτικὸν τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ